

נִדְעָה הִרְמִיז'ל דְּמַתְקָם שְׁרָגִיל לִילֵךְ יִחַף בְּכַף
הַגְדֻלִים. מוֹתֵר לִכְתּוֹב לִיחַף. וְאֶשְׁכּוּ מִזֶּה כִּי הִרְ
לְדַמְחֹז'ל כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב שֶׁ בְּכִ' א"ב יִשְׁעִם
לְשִׁבְתִּי שֶׁלֹּא יִדְרֹג לִירֵךְ פִּישְׁמוֹר רָגְלוֹ שִׁיחֻקָּיִים
כְּשֵׁי עֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. שֶׁלֹּא יִמָּקֵם לִפְנֵי. וְלִירֵךְ עֵכָפ
לְחֻלְסֵם פֶּלֶא בָּיִם. וְיִתְקַן יוֹתֵר בְּשִׁמְרוֹתָם מִמִּשְׁתֹּשֵׁי
בִּהְיוֹת מְחֻיָּפִים וּלְכַלּוֹךְ. כְּמוֹ שֶׁרוּחַן זִוְג' כִּפְיוֹשׁוֹ מֵהָא
טַעַם. וְכֵן מְלִיצוֹתָהּ. שֶׁהוּא דֶּרֶךְ כְּבוֹד. כִּמְעַ
בְּחֻלְסִים וְצִיחֹד לְבָאִים מִהַדְרֵךְ שְׁרָגִילֵם מְלֻכָּלְכִים
בְּטֵיט וְאֶבֶן.

ישוּעָה בְּכָל דְּרָמָה
לְרַחֵם הַדְּנִיִּים
לְתַפְּלָה וּנְחִילָה
לְהַסִּיט הַרְעָה

כחצונו. לפי שיש שם תלמודי ויפהוין מחכך בראש
 עכ"ל בד"ם ובהנה כתוב. (ובו לוחת האשון והאף
 אסור ליגע בהן בחפלתו עכ"ל רא"ג דבוראי
 מחסנא נכון הדבר להזהר לכתחלה. כיון דמאסמי
 אסורא לא ידענא. דהא לית בהו ריפא. וכל
 איפורא נא. אינו אלא תשום ריח דע שבה. ולכן
 נשיבא הכל לזכרה. שאין בה ריח מותר לקרות ולהתפלל
 בכבודה. אפי' ג' דמאסא (ואף נכנייה משמע. דליכא
 יסורא מתאמר שהיא כעמרא ויפאשר דרסיאפי' לנקות
 גמלה בה מהכלוך. שהרי אמרו מחזקין צמר. ת"ת
 דאי לכתחלה. כ"נ דלא שפיר דמי ליגע בה. דלא דמיה
 מתמשעפרי ויהי בכלל כלוך. אפי' מיטורצד הדבוק
 ידיו. ראוי להסיר ולנקות בשעת חפלה. אפי' שם של
 וליכו בפירוש מהרי"ב (לך) רא"ג. ג' דמאסא
 הקל (עיין לעיל ע"ג) אפי' ג' דמאסא טובא. כ"ס
 ג' לוחות דלורמיהו דאנשי בהכ"י ולל מיגבו כלי
 אפי' רא"י תשום דלוחות מיקרו. יהא אית להם שם ליווי
 ולחפלתא לא אקרו. לכן בודאי אינו ככללן בדין
 הנאמר.

להקל
בניית
בית
להקל
בניית

ז' פטו של כפסלו הדיס לס כנפו בליחת החופס
 בדרך הלכה • כיון דלוחיה בדי • ולא קפרי
 פלה חניש כולי הלי • פ' להפסיק בתפלתו • לחזר
 אחר מים לנקות ממלה אבא כנפו בנאות האון •
 כל דיש לחוש להריקן לספלה לחפלה • ולא משום דס
 נואה קגרים כחזר • אלא בלא גרע מקום במקום
 המכוסה שיש שם תלמודי יוה • דמיקרי חנק הסנופת
 כ' בנאות דלוח דליכא חתני ומאיה סבאל (ורוקס
 בשהרבה ולחה • אכליבשה דחלי לא חמירא מנאות
 מאה) משא' • בחוט דמיני • יהוה חזיה דפנים
 ושאר תקופות האגולים • וכיון הפה שאינו פוסל
 הדיס כלפני ס' ז'

ש"כ בסוף עמוד וצווארו פד הקזה לרא"ה שאין זה אהור
אלא לבני אהות מדנות יחולקין בלרי דוע וחיה • שאין
בית יד ווארש כדכוחותם ממותתן על בשרם אלא הם
עיתותים סתמית שאר שולט בהם גם באתן מקומות
כשאר צבירים הגלים שאין ויהי מביאשם • וכדרך
בבני פולין ובני טורקיא יתיר נהוגים בנדבנות כלבוס
מפני חמיות שריר ארלם • שכן יכולין לסבול הירוק
המלבושים צוארם חרועותיהם • דלדיה ודלי הו"ל
גידים ופנים • ש"כ בבני פולין שאין שריר מקומם
נגזם להם זה • כדאדנה ראויס היו יתיר להקפיד על
גישוי חיים • בפירות לפיות שריר אקלים אדריה קר
יתור • אלא רק מחמת תיעוש קפידתם במכנס לבשחם
אזכים משגחיים צום • וניחוד החמשים הנוקדים על
גלייתם זה דרכם מחמת סדרתם על תלמודם שכן לבם
טובה על עסק מלבושיהם שיהיו מלות למין על הבשר
סגורים בראוי (ע"ד שמיכות למלוד בראש פ"ה
וזה בשום העלין ועליהן ופלה ממנו והלא לא ידע

לגעת הילדים
ביתר מהר
תלוי בחלה
למשי המדינה
בשם חכמים
הוא הקדמת
למשי שר ציון
ומלך ולחמיר
למשי חכמים

לקיים מה' בזה הצלה חשבה חמור • אחסן עשרו
שאל למדן ולש' חזרוני רוח ובעל יורה להתייב
בטליה ושל ח' חזרות נוחה יתיר דקק • לרמות
העולם פאלו כחפשו מלכות החומר • ולש' יגוס
חוש הרגש העל לשעמו • מחזה חבורה העין
הנמרץ כידוע ממעשים • בלוי ילחשפק קנת •
וראה שכל לפי מה שהוא חרש • ואין הוא חרש
בלתי בנדי • אם מקפיד על פהיית החוה • אם לאו
מכנס כגון אלו בני מליכת אשכנז שגדלו סחומים
בס מלמלה • ומקפידים חזק על זה נכסות החוה ולא
עדיף משאר מקומות מכוסים דכתיב בהו מלמולי ויעה
אברהם צורע מד הקוברו (שהוא עלי כנבון) נחה
ללדין כמליכת קפידה בזה • ולית דחשלה ח' ע'
שכתיב שבכחנתינו ג' כחנתינו ומכוננים מחד
לשגור כל היום א' ע' מכניס ויעה מליה' כמו בלוי
המעולף ולכו • בבד הדוק היטב מעל הכחות • על כן
הויסה רבה ש' יתיר משאר מקומות מכוסים • משל' כ'
בבתיך ככרה לעין • וכו' מלכותי וכו' נקיים
להנחת חמלי

ובזאת
הקובץ! ודאי
לכ ע לא פסל
ידיים למפנה

סימן צד כחור יחזיר פניו למזרח כו' עמש"ל סי' ק"ן

שם היה עומד בל"י יכוין פניו כנגד ירושלים כו' *
מבוא מתהפך עמ"ש בת"ז תקון עשרים * דאסור
ללכת למערב דליהו אסור בו ה"ה זה סותרת לומר
מרוק מפורש * וכלי ספק שרוב ישראל הדדים במזרח
לריכין להתפלל ולהשתחוות למערב * ולכן נפסק ב"כ
כשתפתי והוזהר לי מהכי רבחתין מהחם להכל * שכל
בתי כנסיות שב"ל גס בתקומות שהם למזרח ירושלים
שרון הקודש עומד לכך מזרח * וגם פתח בית הכנסת
בזרו ברזח מזרחית וע"ל ס"ק *

עדר צהשונ'י ידקריקן (כל'ל) ביה'כו' כח'שרנינו
בשק'ז כל'ל

סימן צה עד ותי"ר רבינו ירל זה שמות
בחפלה נרדק להשנות רנליו וכל
הרבה ברחק הרב"י וטהר"ל ז"ל בכוונת רבינו י"ן וכן
שוב מתקבל למיהת ספ"ס הבנות ואל"ס גרס לכם
כל זה לפי שראו ז"ל להר"י ז"ל שכתב בפשיטות דהרי
תחלי דיר'ו פליגי לענין דיכא בלשון השוואת הנגלים
סיד הוס *

וְאֵפֶיכָם אֲנִי הַמַּעֲשֵׂה אֹתָם. שְׂמִינִי מִתְקַבֵּל עַל הַדַּעַת
לֹאֲדָם מִחֻלּוֹק תַּחֲלִים בְּכָךְ. מְלַדְבִּי הַשָּׂחָד
בְּגִדְרִי לַעֲמֹד עִקֵּב בְּלֹד גּוֹלֵל. דֶּהֱשָׁחָ לִפְנֵי מֶלֶךְ בִּוֹ
שְׂמִינִי עוֹשִׂינִי (דְּרֹחִי) מִפִּי אֵת לִן לְמִלֵּךְ מִמַּחֲרֵג הַעוֹלָם
בְּכָךְ חִילָּה. וְקִרְאִי אֶת־מַחֲתָתָם בַּעֲלֵמָה (וְכֵן לִפְנֵי
מַמְהֵה הַקִּנְיָה שֶׁלֹּא לַפְּסוּת בֶּן־יִרְמְיָה עַל עֲמֹךְ חֵץ
שֶׁפָּסַד לַעֲשֵׂת אֲכִרִיּוּת בַּעֲמִידָה כִּזְוָה אֵם לֹא מִיַּעֲקֹב
בְּנוֹתָאֲחָה. וְהַשְׂדֵּי לֹא שְׂמִירְדִּי וְלִכְנֵל עַל־דֶּהֱשָׁחָ
פִּשְׁטָן דֶּלֶל שֶׁמֶשׁ לַמִּעֲבָד הַכִּי.

ואיברא ליכא צינייאו דכי נלשי • אלח חשמתות
דורסין למוד ליכא • מר ליק דרורי להשנות הרגלים •
מדשעון כמלאכים דבשעת עבודתן כתיב דכו •
ורגליהם רגלי שירה והיינן דקאמר כמלאכים • טעמא
לשמיטין • מה עמם לכיוון הרגלים • האם דק מצינו
כמלאכים בעת שידתן שהם עבודתן כלל ויבדקן
למיפנד כוונתיה • כשיין עבודה דידן • דהיא התכלה
ומר ליק להמכה כידהו ממנו עקב דדגדול שאל הין
דשלין להרביצ לחדש • אלח סמיך • רגליהם ואלה •
מחוקך כרשין כחמ • ור"א בל ללמוד חש ליכות
השואה

תחילה רמת
צמח כנ"ד
מסור להחלל
לחץ חסר

ה' חורש
חורש כבושת
חורש פהירל
נכון השוחם
גליסכתפלה
כחל
משינת דורשין